

Sygn. akt I ACz 750/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Franciszek Marcinowski
Sędzia SA:	Walter Komorek

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **S. H.**

przeciwko: **K. W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 30 października 2012 r., sygn. akt I C 43/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy nadał klauzulę wykonalności prawomocnemu wyrokowi tego Sądu z dnia 22.05.2012 r. w sprawie I C 43/11

w zakresie pkt I i III oraz wyrokowi Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 7.09.2012 r. w sprawie I A Ca 835/12 w zakresie pkt 2. Pozwana nie wniosła

bowiem w terminie zarzutów od nakazu zapłaty, wobec czego nakaz ten uprawomocnił się w dniu 17.10.2008 r. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że na skutek rozpoznania apelacji pozwanego orzeczenie uprawomocniło się w dniu 7.09.2012 r. W konsekwencji wniosek powoda z dnia 4.10.2012 r. o nadanie klauzuli wykonalności orzeczeniu Sądu I instancji w zakresie pkt I i III oraz wyrokowi

Sądu Apelacyjnego w zakresie pkt 2 był uzasadniony i Sąd I instancji orzekł zgodnie z wnioskiem.

W zażaleniu na powyższe orzeczenie pozwany, skarżąc je w całości, wniósł

o jego uchylenie. W uzasadnieniu pozwany podniósł, iż zamierzał dobrowolnie wywiązać się ze zobowiązania, skierował do powódki pismo z prośbą o wskazanie numeru rachunku bankowego na jaki ma przelać zasądzona kwotę, jednakże nie uzyskał odpowiedzi.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Zakres kognicji sądu w postępowaniu klauzulowym jest ograniczony.

Sąd bada jedynie czy przedstawiony tytuł jest tytułem egzekucyjnym w rozumieniu art. 777 k.p.c., w tym czy wskazuje świadczenie, które ma być spełnione oraz czy zawiera oznaczenie wierzyciela i dłużnika, a także czy nadaje się do wykonania

w drodze egzekucji. Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy, ustalwszy, że wyrok

Sądu Okręgowego z dnia 22.05.2012 r. zawiera wszystkie konieczne elementy,

w pkt I i III nadaje się do wykonania w drodze egzekucji oraz jest prawomocny, nadał mu klauzulę wykonalności. Jak chodzi o prawomocność, kwestia ta nie może budzić wątpliwości wobec oddalenia apelacji pozwanego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 7.09.2012 r., sygn. akt I ACa 835/12.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy wprawdzie błędnie uznał, że orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Apelacyjnego stało się natomiast prawomocne i wykonalne w dacie wydania tego orzeczenia. Tymczasem zgodnie z art. 394² § 1 k.p.c. na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem jest zwrot kosztów procesu przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu. W konsekwencji ocena prawomocności tego orzeczenia wymagała zbadania czy pozwany we właściwym czasie nie wniósł środka zaskarżenia od tego orzeczenia. Analiza akt sprawy pozwala na udzielenie odpowiedzi negatywnej, a tym samym orzeczenie Sądu Apelacyjnego w zakresie pkt 2 stało się prawomocne po upływie terminu do jego zaskarżenia, a więc 15.09.2012 r. Skoro wniosek pełnomocnika powódki o wydanie orzeczenia z klauzulą wykonalności został wniesiony do Sądu w dniu 4.10.2012 r., a zaskarżone postanowienie wydane w dniu 30.10.2012 r., to trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia ostatecznie nie może budzić wątpliwości.

Natomiast podnoszone przez skarżącego zarzuty dotyczące zamiaru dobrowolnego spełnienia świadczenia są nieistotne z punktu widzenia postępowania klauzulowego, którego ramy jak już wyżej wskazano nie uprawniają sądu do rozważania okoliczności dotyczących osoby dłużnika.

Z tych względów zażalenie pozwanej jako bezzasadne należało oddalić w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

MR-K